

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο κι' έννιακόσα
καί χαρά 'στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' ὄγδοον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἔδρευόμεν τῶν Παρθενῶν.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπέσθειας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὄκτω φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα δμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἄστρο χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου Τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξῶ θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Μηνὸς Ὀκτώβρη δεκαεννέα
κι' ὑποψήφιων φάρμακα νέα.

Ἐβδομηντα δύο κι' ἑπτακόσ' ἀκόμα,
ψυθούρον με καρδέζια βλέπει κάθε κόμμα.

Πολιτικὸ μπαλέτο.
πολύ καινούριο 'φέτο.

Κόσμος ἐρχεται πολὺς
καὶ περιεργὸς κυττῆ
μπαλαρινῆς τῆς Βουλῆς,
ποῦ χορεύουν δυνατά.

Πρώτη πρώτ' ἡ Θεοφρούλα,
πὺναι γιὰ μπαλέτο μάννα,
καὶ κατόπι ἡ Γεωργούλα,
τῆς Κερκύρας μαλαγάννα.

Καὶ μαζί μ' αὐτὴν χορεύει
κι' ἡ καλὴ μας Ἀλεξάνδρα,
ποῦ τὸ κράτος ἐφορεύει
κι' εἶναι τῆς σιγῆς γαλιάνδρα.

Μὰ χορεύει μὲ μανία
καὶ μαζί τῶν κελαιδεῖ
κι' ἡ μουσάτη Στεφανία,
ὁ Δραγοῦμης δηλαδὴ.

Μὲ μουσάτικα σμίγον μουσικ
καὶ μπαμπέτικα τοῦ παπποῦ,
πέρνου δρόμο τὰ λεφούσικ,
κυνηγοὺν τὴν ἀλεπού.

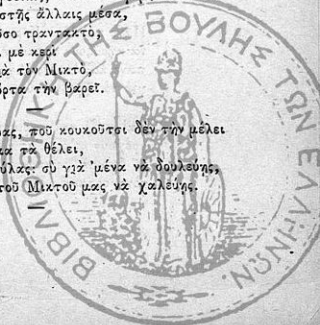
Κι' ἡ Ραλλοῦ μας πέρνει φόρα,
ποῦχει τὸ χρυσὸ μωλλί,
κι' ἔγινε μὲ τὴν Θεοδώρα
μὰ παντιέρα παρδαλή.

Τί χορεύτρικι!.. τί μαριόλικι!..
τραλαρό καὶ τραλαρά...
τσιριμπιν φωνάζουν βλαῖς
καὶ σαλτάρουν μὰ χαρά.

Τσιριμπιν τῆς Θεοφρούλας,
τῆς Κορδόνικας, τῆς γερρούλας,
ποῦχει πείσμα καὶ γενναίτι
κι' ὄλοένα κοτσανάτη
μέσα κι' ἔξω ταξιδεύει
καὶ τῆς ἄλλαις κοροιδεύει.

Τσιριμπιν καὶ τῆς Γεωργούλας, πὺναι λιγερὴ Κοντέα
καὶ πηδᾷ 'στῆς ἄλλαις μέσικ,
κι' ἔχει λοῦσο τραντακτὸ
καὶ γυρεύει μὲ κερὶ
ἄνθρωπο γιὰ τὸν Μικτὸ,
κι' ὅπου πόρτα τὴν βαρεῖ.

Τσιριμπιν τῆς Ἀλεξάνδρας, ποῦ κουκουτοῖ δαν τὴν μέλι
καὶ χαζιρικὰ τὰ θέλει,
καὶ φωνάζει τῆς Γεωργούλας: σὺ γιὰ μὲνα νὰ θαυλώσικ,
σὺ καὶ μόν' ὑποψηφίους τοῦ Μικτοῦ μας νὰ χαλεύρικ.

Ἐγὼ μόνο γὰρ τὰ μάτια
φίλη τῆς Κοντῆσας νάμαι,
σύ νὰ γίνεσαι κομμάτια,
σύ νὰ στῶνης νὰ κοιμημαί.

Τσιριμπίν τῆς Στεφανίας, ποῦ καὶ τούτη στέκει ντούρα,
κι' ἔχει μουσι καθὼς πρέπει καὶ ψηλοκαπελαδοῦρα.

Τσιριμπίν καὶ τῆς Ραλλοῦς,
τῆς ξανθῆς, τῆς ἀρελοῦς,
ποῦ 'στὸ πλάι τῆς Θεωδώρας
ψάλλει τὰ κλάϊ τῆς χωρῆς.

Τσιριμπίν... πὼς κωμῶνουν!..
δείχνουν τῆς κομψιᾶς των ἀντζικίς,
καὶ συνδυασμοῦ σακρόνουν
καθαρῶς καὶ μετρουλάντζικίς.

Νέκ χάρις τῆς κομμεί...
περνοῖουν οἱ θεσμοί,
κι' ἄλλαις σκοῦζουν διατόρωκ
πὼς προκίβουν αὐτομάτως,
κι' ἄλλαις σκοῦζουν παραφῶρες
πὼς πηγαινούν κκτὰ κράτος..

Καθεμιά μαλαγῶνα
πέρνει τὰ χωρὶκὰ παγῶνα,
πέρνει καὶ τῆς ἐπαρχίαις,
κι' ἀρχινᾷ τῆς εὐτυχίαις.

Κάθε φόρο καταργεῖ,
ποῦ πληρῶνουν γεωργοί,
καὶ ποιμένες καὶ βουκόλοι,
καὶ κοντὰ τῶν γάσκουν βλοί.

Κάνουν βιομηχανία,
κτίζουν πύργους Μαλακῶφ,
πέρνουν τὴ Μακεδονία,
φτύνουν Τσόντσεφ καὶ Ριχαγῶφ.

Ὅμως μπαινούν καὶ 'στὴ μύτη
τοῦ Σουλτάνου τοῦ Χαμίτη,
καὶ τοῦ λένε: «'στὴ στιγμή
τὰ ζητήματά μας λύσε,»
κι' ὅσα μένου ἐκκρεμῆ
τὰ τελειῶνουν ἄψε σβύσε.

Ἄπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ χαρτζῆ,
θαύματα καὶ τέρατα,
πᾶνε καὶ 'στὴν Κερατζῆ
καὶ γανῶνουν κέρατα.

Πᾶνε καὶ 'στὸ Κορωπί,
νὰ κηρύξουν προκοπή,
πᾶνε καὶ 'στους Ἀχαρνεῖς
γὰρ νὰ 'βροδε συγγενεῖς.

Καὶ μαζὶ καὶ χωριστὰ
τρέχουν κι' ἔξω 'στὴ Φυλῆ,
κι' ὅποιον 'βρίσκουνε 'μπροστὰ
τὸν χορταίνουεν φιλί.

Γερά σου, Μῆτρο, γερά σου, Κώστα,
κι' ὅσα φῆς καὶ τᾶλλα χῶστα.
Καλῶς ἤλθιμε καὶ πάλι 'στὸ 'δικὸ σας τὸ χωρὶ
νὰ σᾶς 'δοῦμε, νὰ μᾶς 'δῆτε... τόκα μίκ, κουμπάρῶ.

Δὲν θὰ δίνετε σὰν πρῶτα
φόρος γὰρ τὰ στρέμματά...
τοῦ λοιποῦ ζωὴ καὶ κότα,
'τέλειωσαν τὰ ψέμματά.

Τσιριμπίν καὶ σεῖς μαζὶ μας,
κι' ἂν τὸ πρῶτο μαζαζὶ μας
τόκλεισαν μὲ μαῦρη βούλα,
μὰ φωνάζ' ἡ Θεωδωροῦλα
πὼς θ' ἀνοιξῶμε κεινούρω μὲ κοτῆπταις, χαλβάδες,
μὲ χαγᾶμηδες Ραββίνους καὶ μὲ Μπαζάρη Μπαπαδάες.

Ὅμιλοῦν μαζὶ καὶ χῶρια,
κι' ἔξω 'στ' Ἀρβανιτοχῶρια
τοὺς θεσμοὺς τοῦ κράτους κλαῖνε
κι' Ἀρβανίτικα τοὺς λένε.

Τσιριμπίν... καθένας ἔχει γὰρ τὸ Σύνταγμα μεράκι
καὶ παθκίν' ὑστερημοῦς,
κι' ὅπου 'βρίσκει κοντοβράκι
τοῦ μαθκίνει τοὺς θεσμοῦς.

Πᾶνε κι' ἔξω 'στὴ Χασιά...
πὼς πηγαινούν τὰ κρασά;ι
Χάρις σὲ καθέναν κόμμα
δὲν ἐξίνισαν ἀκόμα.

Τσιριμπίν... τί προκοπή!
βράσις μούστου νεωτέρου,
κι' ἄς γευθῶμεν χωρῶπι
τοῦ πατρίου σπληνκτέρου.

Πᾶνε καὶ 'στὸν Κουδαρᾶ
νὰ 'μιλήσουν σοδαρά,
καὶ νὰ κἀνουν κάθε χάρι
καὶ τὸν ἀνεμο κουδαρί.

Τσιριμπίν... χαρτζῆ κεινούρω,
τσιριμπίν... κεινούρωις στάμπαις...
τσιριμπίν... βιολιά, σαντούρια...
τσιριμπίν καὶ φόρα γάμπαις.

Ἐ σὲ ποῦρ λὰ λούνα στία
σκοῦζουν οἱ κουμπάρη σακ,
κι' ἔλα θάλασσα Καστρία
θὰ γενοῦν γὰρ χάρι σας.

Κι' ὁ Κορδονάρος φωνάζει θυμωμένος μὲ σπασμοῦς:
«ἄδωστε μου, παιδιᾶ, τσεκουρί
γὰρ τὸν Δήμαρχο Μερκούρη,
ποῦ δὲν ἔρχεται μαζὶ μου νὰ τοῦ μάθω τοὺς θεσμοῦς.»

«Τώρα Σαββαθὸ μὲ λέν, τῶν αἰῶνων Κορδονίδη,
κι' ὅποιος δὲν μὲ προσκνεῖ θὰ τὸν φάρ μαῦρο φίδι.»
Μὰ καμπόσοι τοῦ φωνάζουν: νὰ προσῆρξ, φανορίτ...
μὴ γενῆ κολοκυνθῆς κάθε κρεατένικ πῆτα

σάν κι' εκείνη του Σπανού,
και την πάθη, Κορδονού.
Κι' αν σέ λένε Σαββαΐω μη θυμώνης, αλλά ζύσου
μέ τὸ χέρι τὸ ζερβί, και μέ τ' ἄλλο τὸ δεξί σου.

Τσιριμπίν ή μπαλαρίνας,
τῆς Βουλῆς ή θεατρίνας.
'Ωχ! ζουρνᾶς και καρμπούζα,
κι' ἔμπροστά τῶν πάλι σουζα
μουριόπλουτη μουφλούζα.

**Νέο ταξίδι
τοῦ Κορδονίου.**

Προσκυνῶ σε, Θεοδώρακή τῶν θαρῶων, τῶν θριάμβων,
πού γιὰ σένα κάθε μέρος είναι σωτηρίας ἄμβων.
'Πάτησε 'στὴν Ἐλευσίνα τὸ βαρὺ σου τὸ ποδάρι
κι' εὐθύς ἐβγάλε σιτᾶρι.

Και κατόπιν ἄρον ἄρον
'πέρασες κι' ἐκ τῶν Μεγάρων.
Σκύρα σουδῶσαν κι' ἐκεῖ
προσφιλεῖς πολιτικοί
κατὰ πάσης βασικανίας τῆς χειλοῦς Κορδόνιας,
πού θὰ λάμπη 'στους αἰῶνας.

'Ἄλλ' ὅμως και 'στὴν Κόρινθον εἰσῆλθες φωτεινός,
γιατί τὸ πλεῖν εἰς Κόρινθον δὲν εἶνε καθενός,
κι' ἀμέσως ἕνας Θρόνος
ὠμίλησεν ἐντόνωσ.

Και σὺ τὸν Θρόνον ἔβλεπες μέ μάττα λιγωμένω
κι' ἔλεγες ὀλοένα.
'Ὡ Θρόνε μου γλυκύτατε, σάν ἐρχεται τὸ κόμμα μας,
ξεγᾶντοναί παροξισμοί,
μπαίνουν 'στὸ ζυδί κι' οἱ θεσμοί,
και τῶνομά σου τῶγομε μασιτίκα μέσ 'στὸ στόμα μας.

Μίλα μου, Θρόνε μου γλυκέ,
κι' ἂν δὲν κρεμάσουν τενεκὲ
'στὸ κραταὶό Κορδόνι,
τότε μὴ μέ λησμέναι.

Εἶπες αὐτὰ, κι' ἐκάθισες εἰς δειπνον ἰδικίτερον,
χωρὶς στιγμήν νὰ λημονῆς τὸν Θρόνον τὸν ἡμέτερον.
Τὴν πλειονοψηφίαν σου τὴν πρώτην ἠνείρευθης
κι' εἰς Ἄργος ἐπὸρεύθης.

Κι' ἐκεῖ σ' ἐδέχθησαν πολλοί μετὰ τοῦ Πολυγένη
κι' εἶπες πολλὰ περὶ θεσμῶν και μερικῶς κι' ἐν γενεῖ.
Κι' ἐνθυμηθεῖς ἐκστρατειῶν γολυμάτα μεγάλα
ἐκαμες παρμολοίσιον πολειμικὴν τὰ μάλα.

